

[Valdemar Sørensen.]

som paa det, fordi jeg gerne vilde foranledige, at man lejlighedsvis tog disse Forhold op til Overvejelse, saadan at man kunde faa klaret, om der ikke er noget rigtigt i mine Betragtninger, og vi kunde komme væk fra det forfærdelig kedelige, at de ærede Ordførere for Oppositionen skal staa op her og beklage sig over, at nu kom der en ny Skat paa en eller anden Del af Befolkningen. Jeg synes, det var i høj Grad ønskeligt, om Udbyttet af en saadan Undersøgelse blev, at man lagde Udgifterne dør, hvor man har Fortjenesten af de Forhold, Udgifterne medfører.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til en hurtig Gennemførelse, saaledes som det foreligger.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og Det radikale Venstre for deres Tilslutning til Lovforslaget og takker ogsaa Ordføreren for Venstre, som jeg förstod ikke vilde modsætte sig hurtig Gennemførelse, selv om jeg ikke var blevet venlig stemt over for de Ændringsforslag, Venstre og Konservative havde stillet i Landstinget siden Sagens Behandling dør. Det er mig under denne Forudsætning let at sige, at jeg ikke er blevet venligere stemt. For at vise min Venlighed i øvrigt over for den ærede Ordfører for Venstre vil jeg gerne tilføje, at jeg har ikke tænkt mig at optage Spørgsmaalet om en tilsvarende Ordning for Landet, hvor de faste Ejendomme, som den ærede Ordfører sagde, absolut ikke trænger til større Beskatning i Øjeblikket. Det er ikke overvejet for Tiden.

Jeg kommer saa til den ærede Ordfører for de Konservative, som jo i høj Grad lagde i Kækelovnen, i Anledning af dette Lovforslag, dog næppe saaledes, at der opstaa nogen større Brandfare for Lovforslaget selv. Den ærede Ordfører for de Konservative talte med sorgfuld Stemme om den tvivlsomme Glæde, det var at betale en Skat, og her var Tale om en ny Skat. Jeg maa i saa Henseende henvise til, hvad den ærede Ordfører for de Radikale har svaret, at det er i Virkeligheden ikke en ny Skat, den betales allerede nu under en eller anden Form, ikke just af Grundejerne, men af alle os, der bor i en eller anden Ejendom. Man kan ikke sige, at Skatten er paalagt et Udsnit af Borgerne, nemlig de faste Ejendommens Besiddere, selv om man holder sig til, at det gælder kun de 75 pCt. af den. Man kan heller ikke sige, at Formaalet kun

er at skaffe Penge til Københavns Kommunes slunkne Kasse. Jeg har ikke som Justitsminister nogen Forpligtelse til i særlig Grad at sætte mig ind i, hvor slunken Københavns Kommunes Kasse er, maatte have været eller maa antages at ville blive. Jeg har heller ikke foretaget slige Overvejelser i Anledning af Henvendelsen fra Magistraten. Jeg har blot set paa, om Magistraten ikke havde Ret og ogsaa tidligere havde haft Ret, da den gjorde opmærksom paa, at den Beregning, man oprindeligt havde opstillet i 1868, ikke paa langt nær længere holdt Stik, og om det ikke var rimeligt, naar man ikke vil gaa over til et helt andet Grundlag, at føre Beregningen saa nogenlunde à jour, og det mente man altsaa fra Regeringens Side, det var. Det er, hvad der er foregaaet.

Naar man ræsonnerer som den ærede Ordfører for de Konservative, forekommer det mig ogsaa, at Konsekvensen maatte blive, at han maatte kræve en Skat paa Løsøre eller Skatten fordelt paa fast Ejendom og Løsøre. Det sidste vil den ærede Ordfører dog ikke gaa med til, og det vil ogsaa praktisk talt være en meget urimelig og meget vanskelig Skat at have med at gøre.

Jeg synes ogsaa, den ærede Ordfører var alt for langt ude, naar han talte om, at man med samme Føje, som man paalagde de faste Ejendomme en Udgift til Brandvæsenet, kunde paalægge dem Udgifter til Politi og Hospitaler samt Sanitetsvæsen. Jeg indrømmer, at det gav et ganske let Chok i mig, da jeg hørte Politiet omtale, for der er desværre ingen Tvivl om, at Udgifterne til Enhedspolitiet vil stige med nogle Millioner ud over, hvad man i sin Tid beregnede. Hvis det har nogen Interesse for den ærede Ordfører for de Konservative, skal jeg derfor gerne overveje — selv om jeg ikke kan love noget —, om Analogien i Virkeligheden tillader at lægge Udgifterne til Politiet delvis over paa Ejerne af de faste Ejendomme. Jeg har ikke hidtil tænkt paa det, men efter den Anledning, disse Udtalelser giver, skal jeg spekulere paa det; jeg tror dog, det vil have visse Vanskeligheder ud over politiske, og i hvert Fald vil jeg ikke spekulere paa at lægge Hospitalsudgifterne over paa de faste Ejendomme, i næste Omgang burde vel saa Socialudgifterne ogsaa paalægges de faste Ejendomme. Jeg tror, det viser en, alt for livlig Fantasi og en, alt for omfattende Analogisering ud fra dette Forslag, en Analogislutning, som savner det afgørende for enhver Analogislutning, hvis den skal være rigtig, nemlig at Aarsagernes Lighed er til Stede. Det er